

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۸/۰۲

نورمحمد غفوری

یادداشت انتقادی بر یک مصاحبه تلویزیونی

ژورنالیسم، رسالتش پرسیدن است، نه دفاع کردن؛ روشن ساختن حقیقت است، نه تبلیغ یک روایت سیاسی.

وقتی یک ژورنالیست از جایگاه بی‌طرفی خارج می‌شود و در عمل به وکیل مدافع سیاست‌های یک کشور خارجی بدل می‌گردد، در حالی که طرف داخلی را در جایگاه متهم می‌نشاند، دیگر نمی‌توان آن را روزنامه‌نگاری حرفه‌ای نامید. در چنین وضعیتی، مرز میان خبرنگار، تحلیلگر سیاسی و مبلغ یک روایت، عملاً از میان می‌رود.

خبرنگار باید از همه طرف‌ها با یک معیار پرسش کند؛ نه اینکه از یک طرف دفاع کند و طرف دیگر را در معرض بازجویی قرار دهد. اگر نتیجه مصاحبه از پیش مشخص باشد و پرسش‌ها تنها برای اثبات همان نتیجه طراحی شوند، آنچه ارائه می‌شود مصاحبه نیست، بلکه اقامه دعوا به سود یک طرف است.

هیچ ایرادی ندارد که یک سیاستمدار یا تحلیلگر از سیاست‌های یک کشور دفاع کند؛ اما هنگامی که یک ژورنالیست همان نقش را بر عهده می‌گیرد، اعتماد مخاطب به بی‌طرفی رسانه آسیب می‌بیند. رسانه زمانی اعتبار دارد که صدای حقیقت باشد، نه بازتاب‌دهنده منافع و روایت‌های سیاسی.

نورمحمد غفوری

30.07.2026